Dosarul nr.4r-3522/23 Judecătoria Chișinău sediul Buiucani
4-23051058-02-4r-07092023 Judecătorul Bejenari Olga

D E C I Z I E
În numele Legii

08 aprilie 2024 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Secrieru Ion
Judecătorii Arnăut Sergiu și Lîsîi Ghenadie

a judecat, în ordine de recurs, fără prezența părților la proces, recursul declarate de reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Lilian Badan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 13.06.2023, în cauza contravențională în privința lui ***Ciornîi Ion*** învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) din Cod Contravențional al RM.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 06.04.2023 până la 13.06.2023;
în Curtea de Apel Chișinău, din 07.09.2023 până la 08.04.2024.
Procedura de citare legal executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 31.03.2023, Ciornîi Ion a depus contestație în condițiile art. 448 Cod Contravențional al RM, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. AA 011076 din 13.03.2023 și a deciziei de sancționare din 22.03.2023, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) din Cod Contravențional al RM, fiindu-i stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1500,00 lei, solicitând anularea acestuia și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației depuse Ciornîii Ion a menționat că nu este de acord cu incriminarea săvârșirii contravenției, în acțiunile sale nu există faptul contravenției. Nu au fost prezentate probe de agentul constatator că nu sunt respectate regulile de întreținere a cânilor, precum și creșterea sau ținerea câinilor fără autorizația necesară.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 13.06.2023 s-a admis contestația depusă de petiționarul Ciornîi Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. AA 011076 din 13.03.2023 și a deciziei de sancționare din 22.03.2023.

S-a anulat decizia de sancționare din 22.03.2023, emisă de către agentul constatator Crudu Igor din cadrul Agenției Naționale pentru siguranța Alimentelor, în privința lui Ciornîi Ion, în baza art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) Cod contravențional conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. AA 011076 din 13.03.2023, și se încetează procesul contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Lilian Badan a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii, cu respingerea contestației împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria AA nr. 011076 din 13.03.2023 și decizia din 22.03.2023.

În motivarea recursului s-a indicat că, recursul depus este întemeiat, urmând a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond.

A invocat că instanța de judecată eronat a apreciat probele administrate și a apreciat doar motivele contravenientului, însă la cauza contravențională au fost administrate probe ce demonstrează cu certitudine că Ciornîi Ion având la întreținere 20 de câini fără stăpân, încălcind interdicțiile sau a regulilor de întreținere a câinilor și pisicilor și a altor animale, aprobate prin decizie a autorității administrației publice locale și fără autorizația necesară sau în condiții ce prezintă pericol pentru oameni sau animale, prin ce a încălcat prevederile art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) Cod contravențional.

Astfel indică recurentul că instanța de fond la judecarea cauzei nu a ținut cont de cerințele art. 458 Cod Contravențional, care prevede expres că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

La judecarea cauzei instanța de fond greșit a apreciat probele administrate la dosarul contravențional și a examinat cu nerespectarea prevederilor normelor contravenționale, hotărârea judecătorească nu cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția astfel fiind contrară prevederilor art. 462 Cod Contravențional.

Pe cale de consecință instanța de fond neîntemeiat și absolut greșit a admis contestația depusă de Ciornîi Ion a depus contestație în condițiile art. 448 Cod Contravențional al RM, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. AA 011076 din 13.03.2023 și a deciziei de sancționare din 22.03.2023, prin care a

fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(61) din Cod Contravențional al RM, fiindu-i stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1500,00 lei, și ilegal a anulat aceasta cu încetarea procesului contravențional.

Procedura citării legale fiind respectată.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

4. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Lilian Badan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 13.06.2023, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52,* Curtea

Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5. În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. nr. AA 011076 din 13.03.2023 și a deciziei de sancționare din 22.03.2023, Ciornîi Ion este învinuit în comiterea contravențiilor prevăzute la art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) din Codul Contravențional, precum că, la data de 25.05.2022, ora 16:00, în mun. Chișinău, comuna *****, întreținea în gospodăria individuală 20 de câini contrar regulamentului IV 11/6 din 25 noiembrie 2022 cu privire la modificarea regulamentului privind întreținerea animalelor cu și fără stăpâni, com. *****, pct. 5.1; 5.2; 6.1.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Potrivit art. 440 alin. (1), (2) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

6. Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Colegiul penal reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului Ciornîi Ion, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecții sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanța de recurs statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoștință a drepturilor şi obligațiilor făptuitorului. În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, dar pe care le-a formulat cu ocazia contestării deciziei de sancționare.

La fel, din analiza actului menționat, instanța de recurs observă că petiționarul nu a fost privat de dreptul la apărare, iar concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenței unui interpret/traducător, circumstanțe care nu au fost iterate nici de contravenient.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal reține că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

7. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, reieșind din norma vizată, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, Colegiul Penal remarcă faptul că agentul constatator, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nu a ținut cont de prevederile art. 425 Cod Contravențional al Republicii Moldova.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, Colegiul evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța de recurs remarcă că petiționarul Ciornîi Ion a fost sancționat în temeiul art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție încălcarea regulilor de întreținere a câinilor, pisicilor și

a altor animale și creșterea sau ținerea câinilor fără autorizația necesară sau în condiții ce prezintă pericol pentru oameni sau animale.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale incriminate, se reține că, potrivit art. 158 alin. (1) Cod contravențional, *încălcarea interdicţiilor sau a regulilor de întreţinere a câinilor, a pisicilor şi a altor animale, aprobate prin decizie a autorităţii administraţiei publice locale, se sancţionează cu avertisment sau cu amendă de la 6 la 12 unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 24 la 48 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere.*

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale incriminate, se reține că, potrivit art. 157 alin.(6^1)Cod contravențional, *creșterea sau ținerea câinilor fără autorizația necesară sau în condiții ce prezintă pericol pentru oameni sau animale se sancționează cu amendă de la 24 la 30 de unități convenționale.*

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzației aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, Colegiul notează că la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția lui Cornîi Ion în comiterea contravenției incriminate.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele

ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

8. În speță, instanța de recurs alăturat instanței de fond reține că se atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate făptuitorului, și anume circumstanțele faptice care ar confirma că, la data de 25.05.2022, ora 16:00, în mun. Chișinău, comuna *****, întreținea în gospodăria individuală 20 de câini, contrar regulamentului IV 11/6 din 25 noiembrie 2022 cu privire la modificarea regulamentului privind întreținerea animalelor cu și fără stăpâni, com. *****, pct. 5.1; 5.2; 6.1.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Ciornîi Ion, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. . 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond că în cadrul examinării cauzei contravenționale a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția făptuitorului Ciornîi Ion, or, întru confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la elucidarea tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei, potrivit art. 425 alin.(1) din Codul contravențional.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. nr. AA 011076 din 13.03.2023 și a deciziei de sancționare din 22.03.2023 nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, Colegiul penal notează că în scopul învinuirii aduse, agentul constatator a prezentat doar procesul-verbal cu privire la contravenție, constatând „*ex propriis sensibus*” fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”, și în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate

garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată sau cel mult să prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situația în care petiționarul a prezentat o versiune contrară.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

În aceste condiții, agentul constatator, a priori urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului și a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condițiile versiunii contrare din apărare, instanța va acorda o valență anume principiului *in dubio pro reo,* care acționează exclusiv în interesul acuzatei, dacă nu se atestă prezența unor alte probe pertinente.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: proces-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză – cum expres prevede norma precitată – care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția, apreciată de instanță a fi una subiectivă a agentului constatator.

Respectiv, agentul constatator nu a prezentat nici o schemă, fototabel, înregistrarea video, declarații a unor martori oculari, etc. a gospodăriei individuale din mun. Chișinău, comuna *****, care se presupune că ar fi întreținut 20 de câini contrar regulamentului IV 11/6 din 25 noiembrie 2022 cu privire la modificarea regulamentului privind întreținerea animalelor cu și fără stăpâni, com. *****, pct. 5.1; 5.2; 6.1; ce a dus la comiterea contravenției.

În afară de aceasta, agentul constatator nu a verificat argumentele invocate de contravenient, pentru a stabili dacă nu cumva învinuirea adusă este nejustificată, or Ciornîi Ion expres a indicat că a nu avea cum că comită această contravenție, iar agentul constatator nu a probat contrariul.

9. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Ciornîi Ion, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in *dubio pro reo.*

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Așadar, Colegiul denotă că, constatarea faptei contravenționale comise a fost efectuată numai în baza afirmațiilor agentului constatator, iar probe ce ar confirma faptul că Ciornîi Ion, întreținea în gospodăria individuală 20 de câini contrar regulamentului IV 11/6 din 25 noiembrie 2022 cu privire la modificarea regulamentului privind întreținerea animalelor cu și fără stăpâni, com. *****, pct. 5.1; 5.2; 6.1, la materialele cauzei lipsesc.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Ciornîi Ion.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau

respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Astfel, Colegiul constată că la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că Ciornîi Ion a întreținut în gospodăria individuală 20 de câini contrar regulamentului IV 11/6 din 25 noiembrie 2022 cu privire la modificarea regulamentului privind întreținerea animalelor cu și fără stăpâni, com. *****, pct. 5.1; 5.2; 6.1. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Or, instanța de recurs reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul agenției naționale pentru siguranța alimentelor Moroșanu A. a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție și explicațiile contravenientului, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condițiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta în baza unor probe acumulate, cu trăsături decisive în speță.

Luând în considerație faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. AA 011076 și emiterea deciziei de sancționare din 23.03.2023, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe în susținerea învinuirii aduse, or la materialele cauzei este anexată doar o cerere colectivă, fără a fi anexate procese – verbale de audiere a martorilor, precum și alte probe care ar confirma faptul că agentul constatator a verificat informația dată și s-a confirmat.

Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când de facto este posibilă acumularea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, fapt ce nu a fost realizat în speță.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: „...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (a se vedea Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franței (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

În subsidiar, instanța mai precizează cu referire la învinuirea abstractă şi arbitrară adusă că art. 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor şi Libertăților Fundamentale ale Omului exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la „acuzația" care i se aduce, or actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată, adică de la comunicarea acuzațiilor, persoana învinuită este oficial înștiințată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzațiilor care i se aduc [Kamasinski împotriva Austriei, par. 79; Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), par. 51].

Totodată, instanța admite cu siguranță că întinderea informațiilor „detaliate" vizate de această dispoziție variază în funcție de circumstanțele speciale ale cauzei, dar totuși, orice acuzat trebuie să dispună, în orice caz, de suficiente elemente pentru a înțelege pe deplin acuzațiile care i se aduc, anume pentru a-şi putea pregăti apărarea în mod corespunzător, iar în această privință, caracterul adecvat al informațiilor se apreciază din perspectiva art. 6 § 3 lit. b) din Convenție, care recunoaște oricărei persoane dreptul de a dispune de timpul şi înlesnirile necesare pentru a-şi pregăti apărarea, şi în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 [Mattoccia împotriva Italiei, par. 60; Bäckström şi Andersson împotriva Suediei (dec.)].

10. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1)Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

11. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Lilian Badan, și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 13.06.2023, în cauza contravențională în privința lui ***Ciornîi Ion*** învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 158 alin. (1) și art. 157 alin.(6^1) din Cod Contravențional al RM.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței Secrieru Ion

Judecătorii Arnăut
Sergiu

Lîsîi

Ghenadie